

lader den helt bortfalde. Selvfølgelig maa der, naar Kvinderne af nævnte Grund træder udenfor Nummer, af Administrationen træffes Foranstaltning til Tjenestens Udførelse saaledes, at vedkommende kan indtræde paa samme Sted, idet Forlangende om Indtræden med nyt Tjenestested, i hvert Fald for den gifte, vilde gøre Udtræden af Nummer ensbetydende med Afsked. Derimod maa der ikke gives almindelig Tjenestefrihed, idet den kvindelige Tjenestemand ikke under saadan Fraværelse bør kunne samle Anciennetet til Alderstillæg og Pension.

Til § 16.

Medens man, som omtalt til foregaaende Paragraf, maa fastholde den fulde Ligestilling i Arbejdet for de kvindelige og de mandlige Tjenestemænd, kan der efter Kommissionens Mening ikke ses helt bort fra, at der i Hjemmet faktisk i mange Tilfælde lægges saa stærkt Beslag paa den gifte Kvinde, at hun ikke ved Siden heraf fuldtud magter at gøre en Tjenestemands Arbejde, hvad der da let giver sig Udslag i Fraværelse paa et tjenstlig set tvivlsomt Grundlag. Idet det kan være ubilligt at stille en saadan Kvinde overfor Spørgsmaalet om Afsked fra sin Stilling, som hun maatte have haft i en Aarrække, og til hvilken kun maaske særlig har uddannet sig fra sin Ungdom, foreslaar man gennem den i Paragraffen indeholdte Bestemmelse at aabne Adgang for gifte kvindelige Tjenestemænd til en indskrænket Tjenestetid mod tilsvarende Nedgang i Lønnen.

Bestemmelsen giver altsaa ingen absolut Ret for den enkelte, idet Forholdene kan være saaledes, at der paa vedkommende

Sted ved en Nedsættelse af Tjenestetiden for en af Tjenestemændene maatte bruges en Tjenestemand mere, og kun paa de større Steder kan der regnes med, at Forholdet til enhver Tid skulde kunne udlignes. Ordningen maa vel paaregnes at medføre et Merforbrug af Personale, men dette kan dog ikke antages forholdsvis at blive af Betydning og bør i hvert Fald vige for Hensynet til at skaffe de paagældende gifte kvindelige Tjenestemænd rimelige Livsvilkaar.

Ligesom en Nedsættelse af Tjenesteydelsen forudsætter, at dette er foreneligt med de stedlige Forhold, vil ogsaa Adgangen til Genoptagelse af fuld Tjeneste være afhængig heraf, og Foranstaltningen maa i det hele være af en mere varig Art for den enkelte.

Til § 17.

Spørgsmaalet om Tjenestemændenes retslige Stilling har været Genstand for en indgaaende Drøftelse i Kommissionen. Under denne har man ogsaa fremdraget, hvorvidt det vilde være ønskeligt at indføre Disciplinærretter her i Landet i Lighed med, hvad man kender f. Eks. i visse Stater i Tyskland. Der er imidlertid fuldstændig Enighed om, at man ikke bør tilstræbe en saadan Undtagelsesstilling for Tjenestemændene.

Endvidere har Kommissionen søgt Oplysninger om de for Tiden i visse Styrelsesgrene gældende særlige Regler for Undersøgelser i Anledning af Forseelser af tjenstlig Art. Særlig har Opmærksomheden været henvendt paa Forholdene i Statsbanerne og Postvæsenet; de her gældende Bestemmelser er følgende:

Bestemmelser vedrørende Sagers Behandling ved Auditøren for Statsbanerne.

Efter Bestemmelse af Ministeriet for offentlige Arbejder vil følgende Sager blive henviste til Behandling af den ved Statsbanerne ansatte Auditør:

1. Alle Uheldssager, der i Henhold til Politireglementets § 54 er anmeldte for Politiet, og hvor der er Formodning for, at Uheldet kan være foraarsaget ved en Fejl fra Personalets Side,
2. Uheldssager, hvorved der opstaar Skade paa Materiellet og Gods til et Beløb af over 500 Kr., for saa vidt der foreligger Skyld fra Personalets Side,
3. Straffesager, der efter deres Beskaffenhed kunne antages at ville medføre Afsked med eller uden Varsel, Degradation, Forflyttelse uden Godtgørelse, eller hvor Sagen ønskes sluttet med en Bøde, der er over den Grænse Kredsbestyreren kan fastsætte (10 Kr.).